

เป้าหมาย

- ๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น
- ๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคได้ลดลง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคได้	๗๓๖,๖๗๓ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๗๔	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๘๐	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๘๐	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๘๐	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๘๐	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๘๐
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient)	๐.๔๒๘ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๒	๐.๔๒๘ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๒	๐.๔๒๘ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๒

หมายเหตุ : ค่าเป้าหมาย GRP ภาค คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
รายได้การท่องเที่ยวภาคได้	๖๘๕ ๙๗๕ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๑๘.๐๒	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น เพื่อเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (ระบบขนส่งและระบบสื่อสาร) ที่ทันสมัย เพียงพอโดยคำนึงถึงมาตรฐานความสะอาดและปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว ระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ศูนย์ประชุมและนิทรรศการ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการด้านการแพทย์ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้เพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพกับระบบบริการสุขภาพและระบบสาธารณสุขทางไกล เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น รวมทั้ง พัฒนาบุคลากรด้านทักษะภาษา และบริการท่องเที่ยว พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ข้อมูล และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End)

๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยว เชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยการปรับปรุงท่าเรือ ปรับปรุงพิธีตรวจคนเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ การบริหารจัดการท่าเรือให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนอุตสาหกรรมบริการต่อเนื่องและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญและการท่องเที่ยวเชิงอาหาร พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น สร้างความพร้อมของชุมชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามแนวชายฝั่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ Food Route และการประชุมสัมมนาด้านอาหาร เป็นต้น

๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งมวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต พัฒนาระบบเทคโนโลยีต่างๆ ให้ทันสมัย การรักษาสภาพแวดล้อมและการใช้พลังงานทดแทน การพัฒนาระบบข้อมูลการแจ้งเตือนแบบ real time อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัย ภัยพิบัติ การใช้ระบบการจราจรอัจฉริยะ การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมให้เชื่อมโยงทุกรูปแบบ และการบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการมีส่วนร่วมและทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมในด้านสิ่งแวดล้อม

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง อาทิ เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยกับชายฝั่งทะเลอันดามัน รวมทั้งเชื่อมโยงสู่เขตการพัฒนาการท่องเที่ยว ฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) โดยการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้มีมาตรฐานและเพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว รวมทั้งจุดแวะพักรถที่สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแล และป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของภาค

๕) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา พร้อมทั้งส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว อาทิ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร (อาทิ ขมิ้นชัน เถาวัลย์เปรียง หัวร้อยรู) และสุขภาพ (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานี และพัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุ วรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช) เมืองเก่า (จังหวัดสงขลา พังงา สตูล นครศรีธรรมราช และระนอง) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (อนุรักษ์ รักษา และพัฒนา Satun Geo Park ให้เป็นอุทยานธรณีโลก Global Geo Park ต่อไป) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและบริการ และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนา ปรับปรุง บูรณะ แหล่งท่องเที่ยว ให้มีเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ และระบบสาธารณูปโภคที่มีมาตรฐานเหมาะสมตามชนิดของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับ การท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ และระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาผู้ประกอบการในท้องถิ่นและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการเป็นเครือข่ายอาสาสมัครท่องเที่ยว และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบ การสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว

บ) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีมาตรฐาน สนับสนุนด้านวิชาการ สร้างนวัตกรรมและสนับสนุนการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อให้องค์กรเครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเอง รวมทั้งเป็นผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน ใช้อัตลักษณ์ความโดดเด่นบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนเป็นจุดขาย ยกกระตือรือร้นให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน และเพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน มีการทดสอบ ออกแบบผลิตภัณฑ์และ บรรจุภัณฑ์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่างๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มผู้้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคอุตสาหกรรมภาคใต้	๗๕ ๒๓๓๓ล้าน บาทปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๑	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๖๔	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๖๔	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๖๔	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๖๔	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๖๔

หมายเหตุ: ค่าเป้าหมาย GRP ภาคอุตสาหกรรม คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City) โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายผู้้ำมันมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น แผ่นปูคอกสัตว์ ยางรองหมอนรองรถไฟ ยางรองคอกสะพาน และผสมยางมะตอยสำหรับลาดถนนใหม่) และวัสดุเครื่องมือทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน อุปกรณ์เพื่อการเรียน การสอนทางการแพทย์ และสายผู้้ำมันเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบ ที่ทันสมัย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้อย่างยั่งยืน พัฒนาระบบตลาดยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็งและมีระบบการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขายยางของประเทศและตลาดโลก

๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานีและชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาค และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริม การผลิตและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนา ความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน และกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนดมาตรฐานราคาน้ำมันปาล์ม เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคา รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพด้านปาล์มผู้้ำมันและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง และการพัฒนาสู่โรงงานต้นแบบ

๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิต ภาคเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น การประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายยางพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคเกษตรภาคใต้	๑๔๒ ๙๒๑ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕ ๒๕๕๙ ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๑.๐๕	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๕๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๕๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๕๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๕๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๕๐

หมายเหตุ: ค่าเป้าหมาย GRP ภาคเกษตร คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว (ข้าวสังหยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล (กล้วยหอมทอง มะพร้าวทุเรียน มังคุด ส้มโอ) กาแฟ (กาแฟโรบัสตา) พืชสมุนไพร และปศุสัตว์ (โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูง มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐานส่งออก อาทิ เวชสำอาง ยาสมุนไพร เป็นต้น โดยการส่งเสริมความรู้ด้านการผลิตที่ปลอดภัยและสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบรรจุภัณฑ์ การพัฒนาระบบตรวงรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าที่มีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ พัฒนาระบบขนถ่ายสินค้าและห้องเย็นเพื่อรักษาคุณภาพผลผลิต การต่อยอดการพัฒนาการผลิตสู่ระบบเกษตรมาตรฐานต่างๆ อาทิ เกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าอัตลักษณ์ เชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น อาทิ การท่องเที่ยว การทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (Zoning) ส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบสถาบันเกษตรกร/สหกรณ์ เพื่อยกระดับความสามารถในการผลิต การดำเนินการรวบรวมผลผลิต คัดแยก บรรจุ และประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล โดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตามกฎกติกาสากล การส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้องมีมาตรการควบคุมและเฝ้าระวังการประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปจนถึงการพัฒนาการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลาย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

๓) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย สามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต อย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะ

การทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานร่วมกับการปลูกยางพารา ปาล์ม น้ำมัน และไม้ผล หรือในพื้นที่ปลูกยางพารา และปาล์ม น้ำมันที่ไม่เหมาะสม ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผัก รวมทั้งพืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยการสนับสนุนความรู้ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน และยกระดับคุณภาพ การผลิตให้ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การเพิ่มช่องทางการตลาดโดยการเชื่อมโยงเครือข่าย รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพดินและแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำเกษตร

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกร และพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร เพื่อร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิต เครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร เทคโนโลยีดิจิทัล ควบคู่กับส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ในการวางแผนการผลิต และบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง พัฒนาผู้ประกอบการและ SMEs รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจ Start up และการพัฒนาการเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวทางประชารัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล สามารถสร้างแบรนด์ที่เป็นอัตลักษณ์และแข่งขันในตลาดโลกได้

๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน โดยสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ระบบและตามอัธยาศัย ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษาที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการแรงงานในภาค เพื่อเสริมสร้างรายได้และเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต รวมทั้งสนับสนุนชุมชนให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา โดยใช้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลและดิจิทัลแพลตฟอร์ม สื่อดิจิทัล เพื่อการศึกษาในทุกระดับทุกประเภทอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการพึ่งพาตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้านสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนา เขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
มูลค่าการค้าขายแดนภาคใต้	๕๓๓ ๒๔๒ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕ ๒๕๕๙ หดตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๒.๔๘	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ แห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยพัฒนาถนนเลียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช-สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่าหนุ่น-พังงา-พุนพิน-ดอนสัก สายระนอง-ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ-ใต้ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง-พังงา-กระบี่-ตรัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค และเตรียมความพร้อมจังหวัดสุราษฎร์ธานี และกระบี่ ให้เป็นเมืองนำอยู่ รวมทั้งเมืองชุมพร ระนอง เป็นเมืองในพื้นที่พิเศษ ที่มี การพัฒนาให้สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยการจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาวะของประชาชน การเตรียมโครงสร้างพื้นฐาน (ด้านคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร และพลังงานที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและระบบดิจิทัล) รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเมือง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและพื้นที่สาธารณะที่มีการออกแบบสำหรับคนทุกกลุ่ม รวมทั้งพัฒนาพื้นที่บริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้มี ความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือมารีน่าให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานความสะอาดและความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย) รวมทั้งการบำรุงรักษาร่องน้ำ

๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา หาดใหญ่-สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟทางคู่ชุมพร-สุราษฎร์ธานี-หาดใหญ่-สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดา พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองทุ่งสงและเมืองสะเดา (ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนา และปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทยให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งการพัฒนาและบริหารจัดการพื้นที่หลังท่า พัฒนาและปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบินภายในประเทศให้สามารถรองรับการเดินทางและการขนส่งสินค้า พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา ๒ -หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์-ปัตเตอร์เวอร์ธ (รัฐปีนัง มาเลเซีย) รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร และการพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้าจากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและศูนย์บริการ โลจิสติกส์รูปแบบต่างๆ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าต่อเนื่องหลายรูปแบบและการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด่านชายแดนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการ และอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนทั้งของประชาชน สินค้า และยานพาหนะให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ พื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็น
ฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
พื้นที่ป่าชายเลน ภาคใต้	พื้นที่ ๑ ๒๘ ล้านไร่ (ปี ๒๕๕๗)	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ไร่	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ไร่	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ไร่	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ไร่	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ไร่

หมายเหตุ: ข้อมูลพื้นที่ป่าชายเลน สำนักอนุรักษ์ป่าชายเลน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ได้จัดทำ
ทุกปีเนื่องจากการแปลงข้อมูลดาวเทียมต้องใช้เวลา ๒-๓ ปี

แนวทางการพัฒนา

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรดิน
น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรโดยอาศัย
ความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจ การรักษาระบบนิเวศทางทะเล
อนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสม
กับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่ง
ทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่
เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยนำเทคโนโลยีมา
ใช้ในการจัดทำระบบการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและ
อุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช รวมทั้งจัดหาน้ำ เพื่อชุมชนชนบทและน้ำเพื่อ
การบริโภคอุปโภคและการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาประมงและกักเก็บน้ำ และระบบส่งน้ำดิบ โดย
การพัฒนาประมงโครงการขายน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุน
ปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม และบริการ และลดผลกระทบจากปัญหา
ขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคง
ด้านพลังงาน โดยส่งเสริมใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล (จากวัสดุ เหลือใช้ทางการเกษตร)
และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน
(Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และ
ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ความรู้กับประชาชนในการใช้
พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยการลงทุน ในโครงสร้าง
พื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสม การให้
ความรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนทุกวัยทั้งในและนอก
ระบบการศึกษา รมรงค์การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการเกิดของเสีย ส่งเสริมและเข้มงวด
การดำเนินมาตรการ ๓ R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่นและชุมชน ส่งเสริมระบบบริหารจัดการ
สิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่นการใช้ระบบฝังกลบที่ถูกหลักวิชาการ การแปลงขยะเป็นพลังงาน เป็นต้น

สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจูงใจ ทั้งมาตรการทางภาษีและมาตรการสนับสนุนงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้	๑๘,๑๕๓.๘ ล้านบาทปี ๒๕๕๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยฝั่งอันดามัน ประเทศแถบเอเชียใต้ ให้สามารถเดินทางและขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางประตูเศรษฐกิจ ด้านตะวันตกของประเทศไทยได้อย่างต่อเนื่องไร้รอยต่อ ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานสากล และศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า การลงทุน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาท่าเรือจังหวัดระนอง และการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างชุมพร-ระนอง ที่จะสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์จากท่าเรือระนองให้เป็น Western Gateway

๒) พัฒนาประตูการท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร-ระนอง-เมียนมา ควบคู่กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ทั้งสองฝั่งทะเล รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว มุ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมาตรฐานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลของจังหวัดชุมพรกับ Royal Coast และเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวสู่แหล่งมรดกธรรมชาติและเกาะต่าง ๆ ของจังหวัดระนองและประเทศเมียนมา

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products) โดยสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจากการผลิตน้ำมันปาล์ม ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดใกล้เคียง (กระบี่ และชุมพร) ไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงขึ้น อาทิ Phase Change Material (PCM) และ Nutritional Foods พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพาราและการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่นๆ ผ่านการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา กำหนดเขตพื้นที่และสิทธิประโยชน์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ฐานชีวภาพที่ชัดเจน เพื่อดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยเน้นกรอบการเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม และยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ป่าไม้ และป่าชายเลน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนา แหล่งการเรียนรู้และการท่องเที่ยววิถีชุมชน และพัฒนาเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม และเอื้อต่อ การขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดการพัฒนาเมืองระนองให้เป็น Smart Living City ที่มี การวางผังเมืองและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

(พ.ศ.2558-2561)

วิสัยทัศน์ (Vision) :

“ศูนย์กลางการสร้างสรรคเศรษฐกิจการเกษตรและการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ”

นิยาม : “ศูนย์กลางการสร้างสรรคเศรษฐกิจการเกษตร”

การพัฒนากลุ่มจังหวัดให้เป็นศูนย์กลาง การผลิตทางการเกษตร (การผลิตวัตถุดิบขั้นต้น) และอุตสาหกรรม เนื่องจากการเกษตร (การแปรรูปและการผลิตสินค้าสำเร็จรูป) ที่มีคุณภาพและปลอดภัย โดยเน้นที่พืชและสัตว์เศรษฐกิจศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผลและกึ่งทะเลและการเป็นแหล่งเรียนรู้ สำคัญในระดับนานาชาติในการพัฒนาการเกษตรและสร้างสรรคให้เกิดมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตทางการเกษตรด้วย เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่สามารถดำเนินการได้ในระดับพื้นที่บูรณาการร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สามารถสร้างงาน สร้างอาชีพและเป็นกลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

นิยาม : “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ”

แหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวทั่วโลกต้องการมาเยี่ยมเยือน และการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเป็นกลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและสร้างมูลค่า คุณค่า ตลอดจนสร้างรายได้ และกระจายรายได้ สู่ชุมชนบนฐานของการบริหารจัดการโดยคำนึงถึงความสมดุลและ ยั่งยืน

เป้าประสงค์รวม (Objectives) :

1. พืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมันมีศักยภาพในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่ม แก่ระบบเศรษฐกิจ
2. การท่องเที่ยวได้รับพัฒนาบนฐานทรัพยากรที่หลากหลายให้มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ
3. ไม้ผลและสินค้าประมงปลอดภัยต่อการบริโภคและมีศักยภาพในการส่งออก
4. การคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดสามารถรองรับการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาไม้ผลและการประมงให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
ประเด็นยุทธศาสตร์ 1 การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน	1.1 ยางพาราและปาล์มน้ำมันมีศักยภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจและมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น	1.1.1 บริหารจัดการพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร (การผลิต ขั้นตอนการแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพลดต้นทุนและสร้างมูลค่าเพิ่ม
ประเด็นยุทธศาสตร์ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่	2.1 การท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนบนฐานทรัพยากรที่หลากหลายและเอกลักษณ์ของพื้นที่สู่ระดับนานาชาติ	2.1.1 ใช้ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวสร้างเอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงสุขภาพ 2.1.2 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน 2.1.3 ส่งเสริมกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมและสินค้า OTOP อันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่สร้างจุดเด่น จุดขายทางการท่องเที่ยว 2.1.4 ลดความเสี่ยงและความเสียหายจากภัยพิบัติและสาธารณภัยในแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางท่องเที่ยว

<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ 3</p> <p>การพัฒนาไม้ผลและการประมงให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออก</p>	<p>3.1 การเป็นแหล่งผลิตอาหาร (ไม้ผลและกุ้งทะเล) ปลอดภัยและมีศักยภาพ(ปริมาณและคุณภาพ) ในการส่งออก</p>	<p>3.1.1 เพิ่มมูลค่าและศักยภาพไม้ผล และ กุ้งทะเล ด้วยกรอบมาตรฐาน GAP ให้สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตอื่นๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียนได้</p> <p>3.1.2 ส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งทะเลด้วยวิทยาการสมัยใหม่ตามมาตรฐานสากลเพื่อรับมือกับโรคระบาด</p>
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ 4</p> <p>การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวการเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต</p>	<p>4.1 การคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและพัฒนาคุณภาพชีวิต</p>	<p>4.1.1 พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและศูนย์โลจิสติกส์เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน</p>

แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร พ.ศ.2558-2561

วิสัยทัศน์ (Vision) ของจังหวัดชุมพร

“เมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เติบโตอย่างมั่นคงบนฐานของการเกษตร
การท่องเที่ยวและคุณภาพชีวิตของประชาชน”

นิยาม (Vision Meaning)

เมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ หมายถึง

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดชุมพร บนพื้นฐานของการใช้ความรู้ (Knowledge) การศึกษาและการเรียนรู้ (Education) การสร้างสรรค์ (Creativity) การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ต้นทุนทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับพื้นฐานทางวัฒนธรรมชุมพร และการสังสรรค์ทางสังคม (Intellectual Property) การคิดค้นเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มุ่งยกระดับเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการเกษตร การท่องเที่ยวและทุนทางปัญญาให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

เติบโตอย่างมั่นคงบนฐานการเกษตร หมายถึง

ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพสามารถพัฒนาและสร้างสรรค์ให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value Added) และสร้างสรรค์คุณค่า (Value Creation) แก่ระบบเศรษฐกิจของจังหวัด สร้างงานสร้างอาชีพ สร้างรายได้แก่เกษตรกร และส่งเสริมเศรษฐกิจแก่ชุมชน เกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรเข้มแข็งมีศักยภาพในการพึ่งพาตนเองสูง อุตสาหกรรมการเกษตรและเกี่ยวเนื่องจากภาคเกษตรเข้มแข็ง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เติบโตและแข่งขันได้

เติบโตอย่างมั่นคงบนฐานการท่องเที่ยว หมายถึง

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ครบวงจรมีคุณภาพระดับสากล แหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัด ผู้ประกอบการ บุคลากรการท่องเที่ยวและระบบการจัดการท่องเที่ยวมีมาตรฐาน สามารถรองรับการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็ง การท่องเที่ยวสามารถสร้างเศรษฐกิจสร้างงาน สร้างรายได้แก่จังหวัดและชุมชน

เติบโตอย่างมั่นคงบนฐานคุณภาพชีวิตของประชาชน หมายถึง

ประชาชนมีสุขภาพดี ความรู้ดีมีคุณภาพชีวิตที่ดีครอบครัวอบอุ่นชุมชนเข้มแข็งน่าอยู่ ประชาชนมีวิถีชีวิตแบบพอเพียง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์ ระบบการบริหารและบริการของภาครัฐมีคุณภาพและทั่วทุกพื้นที่ของจังหวัดพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

พันธกิจ (Mission)

1. สร้างเสริมศักยภาพคน ครอบครัว ชุมชน และสังคมที่มีคุณภาพ

2. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของสินค้าเกษตร และเพิ่มผลผลิตภาพสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและปลอดภัย
4. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน
5. พัฒนาและส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมือง การปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยความมั่นคงภายในสังคม
6. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการจังหวัดเพื่อประโยชน์ สุขของประชาชนภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

1. เสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัด ชุมชน โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการเกษตร ภาคเกษตรอุตสาหกรรม ภาคการท่องเที่ยว ภาคบริการ และทุนทางปัญญาอย่างสร้างสรรค์
2. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนและความมั่นคงทางสังคมสู่การพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน
3. เสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดอย่างทั่วถึงสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลผลิตและการพัฒนาเกษตรกรรม
อุตสาหกรรมและการเกษตรและทุนทางปัญญา
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์จากฐานชุมชนสู่นานาชาติ
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การสร้างและพัฒนาคนคุณภาพ สังคมน่าอยู่สู่คุณภาพชีวิตที่ดี ด้วย
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนา
จังหวัดเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเสริมสร้างความมั่นคงการปรับสมดุลและพัฒนาการบริหารจัดการสู่
ประชาคมอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ของแผนพัฒนาจังหวัดชุมพร (พ.ศ.2558-2561)

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1. การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลผลิตและการพัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรมบริการเกษตรและทุนทางปัญญา	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร 2. ปรับเปลี่ยนอาชีพทางการเกษตรให้เหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่ 3. สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนจากอัตลักษณ์ของชุมชน 4. ส่งเสริมช่องทางการตลาดในระดับสากล 5. ผลิตภาพแรงงาน
2. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์จากฐานชุมชนสู่นานาชาติ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยวที่เน้นการเชื่อมโยงฝั่งอันดามันและแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกกับแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร 2. พัฒนาโครงข่าย Logistics ให้เชื่อมโยงเป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การสร้างและพัฒนาคนคุณภาพ สังคมน่าอยู่สู่คุณภาพชีวิตที่ดีด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาสถานบริการด้านสุขภาพ และระบบการให้บริการที่มีคุณภาพ 2. ยกระดับการเรียนการสอน การวิจัยและการสร้างองค์ความรู้ทั้งระบบ 3. ยกระดับคุณภาพชีวิต โดยส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 4. ขยายโอกาสทางการศึกษา 5. เสริมสร้างให้ชุมชนหมู่บ้าน มีการบริหารจัดการสาธารณภัยโดยชุมชนและฝึกซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ของแผนพัฒนาจังหวัดชุมพร (พ.ศ.2558-2561)

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
<p>4. การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนาจังหวัดเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วมของทุกภาคีให้เป็นฐานทรัพยากรเพื่อการพัฒนาจังหวัดเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน 2. สงวน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างสมดุลยั่งยืน 3. กำกับ ดูแล ป้องกัน และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลและยั่งยืน 4. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วมของทุกภาคี
<p>5. การเสริมสร้างความมั่นคงการปรับสมดุลและพัฒนากาการบริหารจัดการสู่ประชาคมอาเซียน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างความเข้มแข็งด้านการป้องกันและปราบปรามในมิติระดับจังหวัดและชุมชน โดยการมีส่วนร่วม 2. เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร 3. เสริมสร้างสมรรถนะการบริหารงานจังหวัด/กลุ่มจังหวัด 4. กระชับความร่วมมือระดับจังหวัดกับส่วนราชการอื่น ๆ 5. อำนวยความเป็นธรรมแก่ประชาชนและหมู่บ้านชายแดน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ

1. การแก้ไขปัญหาความยากจน
2. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
3. การป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ
4. การแก้ไขปัญหาการค้าพืชเศรษฐกิจสำคัญของอำเภอราคาตกต่ำ
5. การส่งเสริมให้ทุกชุมชนเป็นศูนย์เข้มแข็ง
6. การส่งเสริมระบบบริหารสังคม ขั้นพื้นฐานทุกด้านที่มีคุณภาพครอบคลุมเป็นธรรม
7. ส่งเสริมท่องเที่ยว

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
 กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา
 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แนวทางการคมนาคมและการขนส่ง ลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น ถนนที่ อปท.ควรดำเนินการ โดยระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์ เพื่อจะได้ทราบว่า ถนนอยู่ที่ใด มีสภาพอย่างไร และต้องปรับปรุงเมื่อใด

๑.๒ แนวทางการสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ เพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัย และภัยแล้ง โดยระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์ เพื่อวางแผนบำรุงรักษาและซ่อมแซมแหล่งน้ำการเกษตร อีกทั้งป้องกันการดำเนินการในพื้นที่ซ้ำซ้อน

๑.๓ แนวทางการผังเมืองและการควบคุมอาคาร

๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๒.๑ แนวทางการส่งเสริมอาชีพ เน้นกลุ่มแรงงานนอกระบบ และกลุ่มที่ไม่มีการจ้างทำ

๒.๒ แนวทางสวัสดิการสังคม

- การส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพ สุขอนามัย และสภาพแวดล้อม
- การส่งเสริมและพัฒนาผู้พิการ สุขอนามัย และสภาพแวดล้อม
- การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน อาหารเสริม (นม) และอาหารกลางวัน
- การส่งเสริมด้านที่พ่อกายให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน ให้มีที่อยู่อาศัย
- งานสิทธิมนุษยชน การรักษาสีที่ประชาชนควรได้รับอย่างเท่าเทียมกัน

๒.๓ แนวทางการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ โดยการส่งเสริมให้มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนและการศึกษาตามอัธยาศัย

๒.๔ แนวทางการสาธารณสุข การส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน

๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๓.๑ แนวทางการส่งเสริมประชาธิปไตย พัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง จัดทำระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนาชุมชน ตลอดจนสร้างเครือข่ายความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพ

๓.๒ แนวทางการรักษาความยุติธรรมและกระบวนการยุติธรรม ประณอมข้อพิพาทและช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย

๓.๓ แนวทางการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อลดความสูญเสียจากสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้น

- ส่งเสริมความรู้ในการจัดการสาธารณภัย
- ชักชวนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- จัดหาสถานที่ และอุปกรณ์ในการช่วยเหลือเมื่อเกิดสาธารณภัย

๓.๔ แนวทางการรักษาความสงบเรียบร้อย สำรวจจุดที่เกิดเหตุร้าย ภัยจากกลุ่มมิจฉาชีพและหามาตรการป้องกัน

๓.๕ แนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด มาตรการในการป้องกันปัญหา โดยการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

๔.๑ แนวทางการส่งเสริมการลงทุน สร้างแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในชุมชน เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔.๒ แนวทางการส่งเสริมการเกษตร ให้ความรู้ทางวิชาการ จัดตั้งกลุ่มเกษตรกร จำหน่ายผลผลิต หาดพันธุ์พืช และการบำรุงรักษาดิน

๔.๓ แนวทางการพาณิชยกรรม หาสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการค้าขาย และมาตรการสร้างความมั่นคงทางรายได้ให้แก่กลุ่มผู้ค้าขาย

๔.๔ แนวทางด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตของชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

๕.๑ แนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ คุ้มครองดูแลบำรุงรักษาป่าและน้ำแบบบูรณาการ

๖. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๑ แนวทางการส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างองค์ความรู้ให้แก่คนในท้องถิ่น

๖.๒ แนวทางการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี และรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

๖.๓ แนวทางการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง รักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุในพื้นที่

๗. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ

๗.๑ แนวทางการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง

-เสริมสร้างจิตสำนึกและค่านิยม

-สร้างวินัยแก่ทุกภาคส่วน

-รวมพลังแผ่นดินป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๗.๒ แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วม

๘. ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๘.๑ แนวทางพัฒนากลุ่ม อปท. ที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน

๘.๒ แนวทางส่งเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

๘.๓ แนวทางส่งเสริมด้านการค้าและการลงทุน

๘.๔ แนวทางส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

๘.๕ แนวทางส่งเสริมด้านการศึกษา

๘.๖ แนวทางส่งเสริมด้านสาธารณสุข

๘.๗ แนวทางส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม

๘.๘ แนวทางส่งเสริมด้านอัตลักษณ์

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ บ้านเมืองสวยงาม สะอาดตา ขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
สร้างชื่อเสียงด้วยหลักธรรมาภิบาล ได้มาตรฐานบริการสาธารณะ ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร
๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบบริหารจัดการ

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ดำเนินการให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี
๒. ดำเนินการและส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคมและการศึกษา โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาของประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึง รวมทั้งปลูกฝังและส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรมตลอดจนสร้างความตระหนักและอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนทั้งดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีการนันทนาการอย่างมีคุณภาพและเพียงพอ
๓. ดำเนินการให้ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพิ่ม
๔. ดำเนินการเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๕. พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมให้มีสภาพเหมาะสมน้อยอยู่
๖. ดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและการขยายตัวของเมืองและเศรษฐกิจในอนาคต
๗. พัฒนาประสิทธิภาพและการบริหารจัดการและการพัฒนาด้านการเมือง

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของประชาชนในการเข้าถึงการมีสุขภาพอนามัยที่ดี
๒. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิตประชากรทุกระดับ
๓. ร้อยละของประชากรที่ได้รับการพัฒนาและยกระดับทางการศึกษา
๔. ร้อยละของประชากรที่ได้รับการพัฒนาอาชีพและยกระดับคุณภาพที่ดีขึ้น
๕. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๖. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสมน้อยอยู่
๗. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและการขยายตัวของเมืองและเศรษฐกิจในอนาคต

๘. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ มีสถานที่ปฏิบัติงานที่เหมาะสมและมีอุปกรณ์ เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนประชากรทั้งหมด	๖,๘๖๖ คน
๒. จำนวนประชากรที่มีอายุระหว่าง ๓ - ๒๐ ปี	๑,๓๖๖ คน
๓. จำนวน ชุมชน	๑๑ ชุมชน

๒.๖ กลยุทธ์

๑.๑ จัดให้มีบริการด้านสาธารณสุข และพัฒนาระบบบริหารด้านสาธารณสุข รวมทั้งระบบการดำเนินการโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

๑.๒ สนับสนุนให้มีแนวทางการพัฒนาสุขภาพเชิงรุก โดยมุ่งเน้นและส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันและการควบคุมโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมทั้งการรณรงค์ให้ประชาชนได้ตระหนักถึงอันตรายจากโรคร้ายต่าง ๆ

๒.๑ ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา และเสริมสร้างคุณธรรม และจริยธรรม

๒.๒ อนุรักษ์ศิลปปะ จารีต ประเพณี ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น และสืบสานวัฒนธรรมไทย และสร้างสังคมให้เข้มแข็ง

๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อให้ได้มาตรฐาน และเพื่อนำมาซึ่งการแก้ไขปัญหา สังคมด้านอื่น ๆ

๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมเกี่ยวกับเด็ก สตรี เยาวชนและครอบครัว ตลอดจนส่งเสริมด้านสวัสดิการ และนันทนาการให้ประชาชนทุกกลุ่มทุกวัยอย่างทั่วถึง

๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนกองทุนต่าง ๆ ตามนโยบายรัฐบาล

๓.๑ เตรียมความพร้อมให้เด็กก่อนวัยเรียน

๓.๒ ส่งเสริมและบำรุงด้านการศึกษาให้กับโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่เขตเทศบาลวังไผ่ รวมทั้งส่งเสริมพัฒนาเด็ก

๓.๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและปลูกฝังให้เยาวชน อ่านออกเขียนได้ตามนโยบายรัฐบาล

๓.๔ ส่งเสริมการศึกษาให้เด็กนักเรียน นักศึกษาและผู้ด้อยโอกาส

๔.๑ สนับสนุนดำเนินการด้านการพัฒนาอาชีพในชุมชน ให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

๔.๒ พัฒนาระบบบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชน โดยดำเนินงานด้านตลาดวิชาหกิจชุมชนและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๔.๓ สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๔.๔ พัฒนาการให้บริการด้านพาณิชย์ เกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ของเทศบาลให้ได้มาตรฐาน สากล

๕.๑ พัฒนาระบบเตือนภัย และเตรียมความพร้อม และฝึกปฏิบัติเพื่อบรรเทาสาธารณภัยและฝึกซ้อมแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน รวมทั้งการจัดการระบบจราจรภายในท้องถิ่น

๕.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาหน้าท่วม

๕.๓ ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่น หรืออาสาสมัครท้องถิ่นป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัยได้และส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

๕.๔ พัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินให้ได้มาตรฐาน

๖.๑ รมรงค์ปลูกจิตสำนึกให้เด็ก เยาวชน และประชาชนให้มีแรงจูงใจ และมีส่วนร่วมในการพัฒนา และดูแลรักษาสภาพแวดล้อมของชุมชน

๖.๒ ป้องกันและรักษาสภาพแวดล้อมในเขตเทศบาลเชิงรุก

๖.๓ ปรับปรุงและพัฒนาจัดการขยะมูลฝอย

๖.๔ ป้องกันและแก้ไข หรือบำบัดน้ำเสียจากชุมชน

๖.๕ จัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และปรับปรุงภูมิทัศน์ในที่สาธารณะ และสองข้างทางคมนาคมให้สะอาด สวยงาม รมรื่น

๖.๖ ร่วมส่งเสริมการตลาดภาวะโลกร้อนด้วยการรณรงค์ ลดการใช้พลังงาน การส่งเสริมการปลูกต้นไม้ การส่งเสริมการผลิตพลังงานทดแทน

๗.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ คู คลอง หนอง บึง หรือทางน้ำสาธารณะ

๗.๒ ขยายเขตไฟฟ้า ประปา และปรับปรุงไฟฟ้าสาธารณะ

๘.๑ ระบบการจัดเก็บข้อมูล และระบบการสื่อสารให้มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการที่ดี และเป็นแหล่งการเรียนรู้ของพนักงาน เจ้าหน้าที่ และประชาชน

๘.๑ การพัฒนาการเมืองการปกครอง และการมีส่วนร่วมของประชาชนตามระบบประชาธิปไตย

๘.๒ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ในการพัฒนาเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล

๘.๓ การพัฒนาบุคลากรและการพัฒนาระบบบริการให้ได้มาตรฐาน

๘.๔ พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนรวมทั้งปรับปรุง จัดให้มีอุปกรณ์เครื่องใช้ และสถานที่ราชการเพียงพอปฏิบัติงาน และให้บริการประชาชนและลดขั้นตอนระยะเวลาการปฏิบัติราชการ

๘.๕ พัฒนาระบบการตรวจสอบและการควบคุมภายใน

๘.๖ ส่งเสริมการวิจัย

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เป็นองค์กรที่จัดบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ดี

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลวังไผ่ ทั้ง ๙ ด้านจะมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทั้ง ๘ ด้าน และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาชาติ

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลวังไผ่ สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนและประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เทศบาลตำบลวังไผ่ จึงได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนที่รวบรวมมาจากการทำประชาคม โดยแบ่งตามประเภทของปัญหา ดังนี้

1. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

การเปลี่ยนแปลงสถานะทางเศรษฐกิจ จากวิกฤตทางเศรษฐกิจตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา เศรษฐกิจของไทยยังชะลอตัวอย่าง ต่อเนื่อง ถึงแม้ว่า GDP จะเติบโตเพิ่มขึ้นแต่ก็สวนทางกับอัตราเงินเฟ้อที่ลดลง เป็นผลมาจากสถานะเศรษฐกิจ โลกที่ปรับเปลี่ยนและมีการแข่งขันกันมากขึ้น อีกทั้งประเทศไทยโดนตัดสิทธิพิเศษทางด้านภาษี ซึ่งส่งผล กระทบต่อการส่งออกสินค้าออกไปต่างประเทศเพราะมีต้นทุนที่สูงขึ้น การเข้ามาลงทุนในประเทศก็ลดลง หากมองระบบเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค ภาคใต้ยังต้องพึ่งพาชายพาราเป็นหลักจากวิกฤตทางเศรษฐกิจตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา เศรษฐกิจของไทยยังชะลอตัวอย่าง ต่อเนื่อง ถึงแม้ว่า GDP จะเติบโตเพิ่มขึ้นแต่ก็สวนทางกับอัตราเงินเฟ้อที่ลดลง เป็นผลมาจากสถานะเศรษฐกิจ โลกที่ปรับเปลี่ยนและมีการแข่งขันกันมากขึ้น อีกทั้งประเทศไทยโดนตัดสิทธิพิเศษทางด้านภาษี ซึ่งส่งผล กระทบต่อการส่งออกสินค้าออกไปต่างประเทศเพราะมีต้นทุนที่สูงขึ้น การเข้ามาลงทุนในประเทศก็ลดลง หากมอง ระบบเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค ภาคใต้ยังต้องพึ่งพาชายพาราเป็นหลัก การที่ราคายางพาราลดลงอย่าง ต่อเนื่อง ส่งผลกระทบอย่างมากต่อประชากรในพื้นที่ ทำให้มีรายได้น้อยลงไม่พอกับรายจ่าย ประชาชนจึงใช้จ่ายเงินน้อยลง ทำให้การหมุนเวียนของเงินในระบบฝืด กระทบต่อธุรกิจอื่นๆเป็นวงกว้าง เทศบาลใน ฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พยายามอัดฉีดการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐลงภายในพื้นที่ โดยการจัด โครงการ/กิจกรรมต่างๆเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจให้ดีขึ้น ส่งเสริมการค้าเงินโครงการ/กิจกรรม ที่เป็นนวัตกรรม และมีความแตกต่างเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดขึ้นกับสินค้าสนับสนุนการปลูกพืชเศรษฐกิจทางเลือกอื่น เช่น ข้าวและถั่วเหลือง ประกอบกับการเปิดประชาคมอาเซียนถือเป็นโอกาสที่ดี ในการลงทุน การเคลื่อนย้าย แรงงานได้อย่างเสรี สภาพปัญหาที่เด่นชัดในพื้นที่คือ

ปัญหา	สภาพปัญหา
1. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ	2. ไม่มีตลาดรองรับผลผลิตและขาดการประกันราคาพืชผลผลิต
2. ปัจจัยการผลิตมีราคาสูง	2. ไม่มีการควบคุมราคาปัจจัยของการผลิต
3. ไม่มีตลาดรองรับจำหน่ายผลิตผล	3. ไม่มีสถานที่ที่ใช้สำหรับรองรับผลผลิต
4. ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ	4. ไม่มีเงินทุนสำหรับใช้ในการประกอบอาชีพ
5. ขาดความรู้ในการประกอบอาชีพอื่น	

2.. ปัญหาด้านสังคม

ในปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและทันสมัยมากขึ้น การติดต่อสื่อสาร ต่างๆระหว่างบุคคลจึงใช้สมาร์โฟนมากกว่าการพบเจอและพูดคุยกัน สภาพสังคมจึงเปลี่ยนแปลงเป็นสังคม ปังเจกหรือเป็นส่วนตัวเพิ่มมากขึ้น ขาดการปฏิสัมพันธ์และการท ากิจกรรมร่วมกัน วิถีชีวิตมีการเปลี่ยนแปลง เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ทศนคติและ ค่านิยมที่แตกต่างกันไป ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มุ่งเฉพาะเรื่องส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม กระบวนการ เรียนรู้ต่างๆ ซึ่งสามารถเรียนรู้และค้นคว้าได้ด้วยตนเองนอกจากการอยู่ในห้องเรียน อีกทั้งการพัฒนาบริการ ทางสาธารณสุขที่ทันสมัย สะดวก และครอบคลุมทำให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีอายุยืนจึงทำให้ประชากรวัย สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและมีสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมดภายในประเทศ ในส่วน ผู้สูงอายุในเขตเทศบาล มีจำนวนมากขึ้นที่มาขึ้น ทะเบียนกับเทศบาลฯ ส่วนประชากรกลุ่มวัย เรียนได้รับการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีการย้ายไปเรียนต่างจังหวัดเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับประชากร กลุ่มทำงานที่มีการย้ายไปทำงานต่างพื้นที่เพิ่มขึ้น

ปัญหา	สภาพปัญหา
<ol style="list-style-type: none"> 1. ความเข้มแข็งของชุมชน 2. ยาเสพติด 3. กีฬาและนันทนาการ 4. ภาวการณ์ว่างงาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ราษฎรในพื้นที่ขาดความสามัคคีในการรวมกลุ่ม 2. การให้ความรู้แลการป้องกันปราบปรามแก่ชุมชนในเรื่องเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติดไม่ทั่วถึง 3. ขาดผู้นำด้านการกีฬาและสถานที่ออกกำลังกาย และสถานที่พักผ่อนไม่เพียงพอ 4. การเคลื่อนย้ายแรงงานสู่สังคมเมือง

3. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ปัญหา	สภาพปัญหา
<ol style="list-style-type: none"> 1. คมนาคม 2. ไฟฟ้า 3. โทรศัพท์พื้นฐาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ ข้ำรุดบ่อย ทำให้การสัญจรไปมา เป็นไปด้วยความลำบาก 2. การขยายเขตบริการไฟฟ้าสาธารณะยังไม่ครอบคลุมครัวเรือนที่ห่างไกล 3. การติดตั้งโทรศัพท์พื้นฐานยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

4.. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ

ปัญหา	สภาพปัญหา
1. น้ำเพื่ออุปโภค - บริโภค 2. น้ำเพื่อการเกษตร	1. ขาดแคลนแหล่งน้ำสะอาด เพื่อนำมาใช้ในการผลิตน้ำประปา 2. ไม่มีระบบชลประทาน ฝายกักเก็บน้ำและสภาพคลองตื้นเขิน

5. ปัญหาด้านสาธารณสุข

ปัญหา	สภาพปัญหา
1. ป้องกันโรคติดต่อ 2. สุขภาพอนามัย	1. ขาดความรู้ คำแนะนำที่ถูกต้องเกี่ยวกับปัญหา 2. ขาดความสนใจ ดูแลเอาใจใส่สุขภาพ

6. ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร

ปัญหา	สภาพปัญหา
1. การปกครองระบอบประชาธิปไตย 2. ความสนใจในการมีส่วนร่วม	1. ขาดความรู้ ความสนใจในระบอบประชาธิปไตย 2. ประชาชนขาดความสนใจการเข้าร่วมประชาคมและไม่ทราบถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมประชาคม

7. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ปัญหา	สภาพปัญหา
1. ด้านโอกาสทางการศึกษา 2. ด้านวัฒนธรรม	1. ยังมีผู้ไม่ได้รับการศึกษาในพื้นที่ 2. ประเพณีวัฒนธรรมบางอย่างไม่ได้รับการฟื้นฟู

8. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ไม่ว่าจะเป็นอุณหภูมิที่สูงขึ้นและลดต่ำอย่าง รวดเร็ว ฝนที่ไม่ตกตามฤดูกาล ภัยแล้งที่ยาวนาน ส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น มลภาวะจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่ชั้นบรรยากาศยังเพิ่มขึ้น เป็นสาเหตุทำให้เกิด ปัญหาโลกร้อน ผลกระทบจากภัยธรรมชาติอันเกิดจากความแปรปรวนของภูมิอากาศ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง หมอกควันและอากาศเย็นผิดปกติ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตรและส่งผลกระทบต่อภาค เศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ตามมา อีกทั้งเมืองเกิดการขยายตัว ผลที่ตามมาคือปริมาณขยะที่ เพิ่มขึ้นจากการบริโภค แต่ได้รับการจัดการตั้งแต่ระดับครัวเรือนจึงมีอัตราที่ลดลง ในขณะที่ด้านสิ่งแวดล้อม หลายๆ เมืองได้ให้ความสำคัญและคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เทศบาล ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ในการสร้างเมืองให้เป็นเมืองแห่งสวน โดยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มพื้นที่สีเขียวใน เขตเมือง ตลอดจนการบริหารงานในองค์กรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อลดการใช้กระดาษและพลังงาน

ปัญหา	สภาพปัญหา
1. ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	1. ขาดความรู้ในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกวิธี ปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดมลพิษ
2. ป่าไม้	2. ป่าไม้ขาดความอุดมสมบูรณ์
3. น้ำเสีย	3. ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน
	4. น้ำเสียไหลลงพื้นที่สาธารณะ

จากปัญหาความต้องการ ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลวังไผ่ มีความต้องการที่ครอบคลุมยุทธศาสตร์ทุกด้าน ทำให้เทศบาลตำบลวังไผ่ นำมาวิเคราะห์เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยให้ครอบคลุมทุกด้านของยุทธศาสตร์ เพื่อให้ตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลวังไผ่ได้ครอบคลุม